

БОРБА, 21. јануар 1988.
strana 10.

BALET

Promišljanje pokreta

● Koreoprojekt Nele Antonović »Unutar ogledala« u beogradskom Studentskom kulturnom centru

Novi koreoprojekt »Unutar ogledala«, čiji je libretist i koreograf Nela Antonović, izveden u okviru pozorišnog programa SKC u Beogradu, koreografsko -pantomimsko promišljanje o raščlanjavanju čovekovog bića pri čemu se »duh i materija čudesno prepliću, mešaju, stapaju i ponovo odvajaju«.

Polazeći od ovakvog predložka, Antonovićeva je zajedno sa spretnim pantomimičarem, **Draganom Grbićem** i osam očigledno uzorno školovanih igračica te jednim igračem, svoj koreoprojekt zasnivala na profesionalno čistom modernom baletskom izrazu. Težeći da sredstvima savremenog teatra dosegne onu drugu stranu ogledala i »kolektivno nesvesno« učini mogućnošću za saznanje u prošlost i pre-

dviđanje budućnosti, ona je često nepotrebno gomilala pokrete i igrana zbivanja (kao da želi da iskoristi što više igračkih znanja članova grupe, bez obzira na oportunističnost njegove primene) unajunjujući snagu nekih igranih simbola.

Muzički kolaž sastavljen od dela M. Marzidovšeka, I. Jevtića, D. Vujovića i J.S. Baha, bio je dobra osnova za zanimljive igračke vizije Nele Antonović. One su, pak neopravdano dugo trajale. Uvodni deo predstave, bio je suviše ekstenzivan, a završeni zgusnute. Sva intenzivnost pozorišnog događanja iskazula se u središnjem, najupečatljivijem delu koreo projekta.

M. ZAJCEV

ANATOMIJA SLUPANOG SAPIENSA

(»Unutar ogledala«, Koreoprodukt, Sinopsis i koreografija: Nela Antonović, SKC, Beograd)

Na svoje scene beogradski SKC, već godinama istrajno, iz cele Zemlje, dovodi alternativne projekte među kojima su se našli i nesumnjivo relevantni scenski oblici tzv. plesnog teatra. Bilo je zato sasvim logično očekivati da će i »domaće«, beogradske snage da potraže producentsku podršku centra u realizaciji svojih koreo projekata. Sva ova gostovanja, uvek nova škola — BITEF, negdašnji pokušaji realizacije koreodrama na velikim, profesionalnim scenama, sve češće insistiranje reditelja na korišćenju koreografije u predstavama, pa čak i uspešan trud ovdašnjih amaterskih družina da u svojim istraživanjima ispituju mogućnosti plesa, uslovili su izuzetno veliko zanimanje Beograđana za ovu vrstu teatra, interesovanje koje je kulminiralo za vreme letošnjeg gostovanja putujućeg festivala KOTORARTA čija koncepcija se i zasnivala na reafirmaciji fizičkog teatra.

Međutim, dok se KOTORARTU, koji je još u nastajanju, mnogo toga moglo progledati kroz prste (nastajanje koncepcije koja, nadajmo se, tek treba da počne da živi pravim, umetničkim, a ne više samo eksperimentalnim životom) dotle projekat grupe mladih entuzijasta koji su se okupili u SKC-u ostaje opterećen problemima koji su morali da budu u velikoj meri apsolvirani upravo iskustvima KOTORARTA.

Polazeći od neskrivenih ambicija da »kolektivno nesvesno shvate kao teoremu za daljna razmišljanja«, autori ove predstave su po principu lepljenja sličica načinili igračko-pantomimski kolaž, scenski mozaik sastavljen od fragmenata koje je trebalo da poveže dramaturški krajnje labava i sumnjiva ideja o »viziji čovekovog raščlanjavanja na njegove sastavne delove u kojima se materija i duh čudesno prepliću, mešaju, stapaju i opet odvajaju«.

»Na osnovu zapisa podsvesti kroz jednu inkarnaciju, ova vizija može biti doživljena kao razumu nepristupačna prošlost, ili mogućnost neke buduće stvarnosti.«

Ne ulazeći u analizu ovih isuviše pretencioznih zahteva koje su pred sebe postavili stvaraoci koteoprojekta

UNUTAR OGLEDALA, ostaje činjenica da osim iskidanih fleševa nečega što je već viđeno (na planu koreografije, igre, scenografije, načina na koji su korišćene maske. . .) publika nije mogla da vidi nešto ozbiljnije.

Ono što bi u ovoj predstavi moglo da »zazvuči« kao citat, bilo je lišeno iole preciznije formulisanog konteksta, eventualno ozbiljnije rešene dramaturgije. Rezultat takvog krajnje neobavezujućeg poigravanja sa formom je bila gruba montaža elemenata plesnog teatra, scenske improvizacije, pantomime, nagoveštaja baleta. Pokreti plesača, nedovoljno artikulisani, utvrđeni koreografijom koja nije vodila računa o jedinstvu svih korišćenih elemenata, nisu uvek bili dovedeni do potrebne perfekcije; pantomima je zauzimala preduge vremenske intervale i da je barem bila razumljiva, precizna na nivou simbolike koju publika treba da dešifruje, možda i ne bi toliko kidala ritam predstave, mizanscen je bio potpuno nejasan, kao uostalom, i scenografija čiji mnogi detalji kao da su jedino imali zadatak da odvlače pažnju gledalaca; upotreba maski je bila svedena na krajnje konvencionalnu simboliku.

U okviru pojedinih segmenata, na trenutke bi bljesnula po koja lepa scenska slika, po neka valjaño sprovedena ideja, mizanscensko rešenje, dobro uklopljen pokret, što bi, opet valja napomenuti, samo na nivou fragmenta, budilo nadu da se nešto može dogoditi ili da postoji nekakva okosnica zbivanja. česta promena kostima, koji su inače sami za sebe bili prihvatljivi, nije imala neko ozbiljnije pokriće samim tim što priča (makar i na nivou sinopsisa) nije bila jasna.

Ipak, na kraju, valja konstatovati kako naponi ove grupe ljudi neće biti uzaludni jedino ako u dogledno vreme pred nas ne postave mnogo ozbiljnije ogledalo u koje će nas mnogo hrabrije uvući, bez obzira u kakvoj se zemlji potom našli.

Срећна галерија
петак, 15. јануар, у 19.00
МАРКО МОДИЦ
отварање изложбе

●
петак, 15. и субота, 16.
јануар, у 20.00
Марко Модич
MISSA
ELEMENTORUM
Ујед адреналина
ригуално мистични
спектакл

понедељак, 18. јануар,
у 20.00
УНУТАР ОГЛЕДАЛА
кореопроект
Неле Антоновић
премијера

Позоришни програм
Српско народно
позориште
Нови Сад
уторак, 19. јануар,
у 20.00
Франц Ксавер Крец:
ГНЕЗДО
режија:
Радмила Војводић

●
четвртак, 21. јануар,
у 21.00
В. Шекспир:
КРАЉ ЛИР
режија:
Никола Јевтић

Улазнице на благајни
тел. 685-683 32 677 Б